

"İ'lem eyyühe'l-aziz! Nefsine olan muhabbeti icab ettiren nefsin sana olan kurbiyeti ise, Hâlıkına muhabbetin daha fazla olmalıdır. Çünkü nefsinden o daha karîbdir..." Devamıyla izah eder misiniz?

"İ'lem Eyyühel-Aziz! Nefsine olan muhabbeti icab ettiren nefsin sana olan kurbiyeti ise, Hâlık'ına muhabbetin daha fazla olmalıdır. Çünkü nefsinden o daha karîbdir. Evet, senin fikrin, ihtiyarın idrâk edemedikleri sendeki mahfiyat, Hâlık'ın nazarı ve ilmi altındadır."(1)

[Yirmi Dördüncü Söz'de](#) şöyle buyruluyor:

"İnsan evvela nefsini sever. Sonra akaribini sonra milletini sonra zihayat mahlûkları sonra kainatı dünyayı sever."(2)

Nefis, "zat, kendi" demektir. Bu cümledeki sıralamadan da anlaşıldığı gibi, insanın öncelikle kendini sevmesinin temel sebebi yakınlıktır. İnsan, kardeşini yakın akrabalarından, onları da uzak olanlardan daha çok sevmektedir.

Üstat Hazretleri bu derste şu çok önemli noktaya dikkat çekiyor:

"...Hâlıkına muhabbetin daha fazla olmalıdır. Çünkü nefsinden o daha karîbdir."

Rabbimiz bize bizden daha yakındır ve Kelam'ında insana şah damarından daha yakın olduğunu açıkça haber vermektedir:

"Andolsun, insanı biz yarattık ve nefsinin ona verdiği vesveseyi de biz biliriz. Çünkü biz, ona şah damarından daha yakınız." (Kaf, 50/16)

"Evet, senin fikrin, ihtiyarın idrâk edemedikleri sendeki mahfiyat, Hâlık'ın nazarı ve ilmi altındadır." cümlesi bir yönüyle bu ayet-i Kerîmenin açıklanması ve ispatıdır."

Mahfiyat, bizim içimizde cereyan eden, fakat bizim bilmediğimiz gizli işlerdir. İç organlarımızda, hücrelerimizde sayılamayacak kadar çok iş bizim ilim ve irademiz dışında icra edilmektedir. Bütün bunlar mahfiyattırlar.

Biz organlarımızın yerlerini, özelliklerini ve görevlerini çok ileri yıllarda öğreniyoruz. Halbuki bütün organlarımız ana rahminde en mükemmel şekilde yaratılmış, terbiye edilmişler ve çocukluğumuzdan beri de bizim haberimiz olmadan bize hizmet etmektedirler.

Bu ise Allah'ın sıfatlarıyla bize bizden daha yakın olduğunu açıkça gösterdiği gibi, O'nu kendimizden çok daha fazla sevmemiz gerektiğini de kuvvetle ders vermektedir.

Üstat Hazretleri bu manayı başka bir derste şöyle ifade ediyor:

“... Şuurî olmaksızın, senin lehine ve aleyhine çok fiiller cereyan etmektedir. O fiiller şuurî oldukları halde, şuurun taallûk etmediğinden sâbit olur ki, o fiillerin fâili bir Sâni-i Zîşuurdur. Ne sen fâilsin ve ne senin esbabın...”(3)

Dipnotlar:

- (1) bk. [Mesnevi-i Nuriye, Şule'nin Zeyli.](#)
(2) bk. [Sözler, Yirmi Dördüncü Söz, Beşinci Dal.](#)
(3) bk. [Mesnevî-i Nuriye, Katre.](#)